Lietas arhīva Nr. CA-0399-18/12
ECLI:LV:ZAT:2018:1218.C30556017.11.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2018.gada 18.decembrī

Zemgales apgabaltiesa
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Belicka,
tiesnese S.Maršāne, tiesnese I.Skudra,
ar tiesas sēdes sekretāri J.Zitāni,
piedaloties prasītājas pārstāvim /pers. B/, atbildētāja pārstāvim/pers. C/,
izskatīja atklātā apelācijas instances tiesas sēdē Aizkrauklē, Jaunceltnes ielā 5 civillietu /pers. D/ (/pers. D/) prasībā pret /pers. F/ par parāda piedziņu, kas ierosināta sakarā ar /pers. F/ apelācijas sūdzību, /pers. D/ pretapelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2018.gada 27.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

/pers. D/ cēla tiesā prasību pret /pers. F/ par parāda piedziņu, kurā norādīja, ka laika posmā no 2008.gada 1.jūlija līdz 2013.gada 27.martam starp prasītāju kā aizdevēju un /pers. F/ kā aizņēmēju mutiski ir noslēgti 28 aizdevuma līgumi par 75 286,60 EUR aizdevuma izsniegšanu

Pirms pēdējā aizdevuma izsniegšanas 2012.gada 5.novembrī atbildētājs uzrakstīja parādzīmi par 65000 EUR parādu, kuru atzīst.

Lai nodrošinātu parāda atmaksu, atbildētājs apsolīja, ka viņam piederošais nekustamais īpašums /Nekustamais īpašums A/ un viņa mātei piederošais nekustamais īpašums /Nekustamais īpašums B/ tiks nodoti īpašumā prasītājai.

2017.gada 30.janvārī prasītāja nosūtīja atbildētājam pieprasījumu atmaksāt aizdevumu un lietošanas procentus līdz 2017.gada 28.februārim. Atbildētājs nav izpildījis savas no aizdevuma līgumiem izrietošās saistības. Savstarpējā sarakstē atbildētājs prasību pilnībā atzina, daļēji sedza pielīgtos aizdevuma lietošanas procentus.

Prasītāja lūdza piedzīt likumiskos nokavējuma procentus par aizdevuma summu atmaksas nokavējumu par laiku no 2017.gada 1.marta līdz 2017.gada 30.maijam saskaņā ar prasības pieteikumā norādīto aprēķinu 1126,32 EUR apmērā.

Lūdza tiesu piedzīt no /pers. F/ par labu /pers. D/ aizdevuma pamatsummu 75286,60 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 1126,32 EUR, kopā 76415,92 EUR, nodrošināt prasību.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2017.gada 25.jūlija lēmumu nodrošināta /pers. D/ prasība līdz 65000 EUR, ierakstot ķīlas tiesības atzīmi /pers. F/ piederošajiem nekustamajiem īpašumiem: kas ierakstīts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, dzīvokļa īpašumam Nr./numurs/ ar kopējo platību 50,2 kv.m. un pie dzīvokļa īpašuma piederošām kopīpašuma 502/73109 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs/; kas ierakstīts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/, kas sastāv no neapdzīvojamās telpas Nr. /numurs/ ar kopējo platību 1,9 kv.m. un pie neapdzīvojamās telpas piederošām kopīpašuma 19/722221 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs/; kas ierakstīts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, 1/244 domājamai daļai no nekustama īpašuma, kas sastāv no zemes gabala 1100 kv.m. platībā /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs/; kas ierakstīts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, 1/160 domājamai daļai no nekustamā īpašuma, kas sastāv no zemes gabala ar kopējo platību 2603 kv.m. uz tās esošās pazemes auto garāžas, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs/(lietas 1.sējuma 116.-119.lapa).

Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 27.marta spriedumu /pers. D/ prasība pret /pers. F/ apmierināta daļēji - no /pers. F/ par labu /pers. D/ piedzīts neatmaksātais pamatparāds 65000 EUR, likumiskie nokavējuma procenti par laika periodu no 2017.gada 1.marta līdz 2017.gada 30.maijam 971,88 EUR, tiesāšanās izdevumi: valsts nodeva 2128,11 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,75 EUR un ar lietas vešanu saistītie izdevumi 605 EUR; /pers. D/ noteiktas tiesības līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no /pers. F/ likumiskos 6% gadā no piespriestā, bet neatmaksātā pamatparāda 650000 EUR, nepārsniedzot tā apmēru. Pārējā daļā prasība noraidīta.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

Lietā nav strīds par faktu, ka rakstveida līgumi starp pusēm nav noslēgti. Prasītāja uzskata, ka viņai saskaņā ar Civillikuma 1587., 1943., 1946.pantu ir tiesības prasīt no atbildētāja saistību izpildi – atmaksāt saņemtos aizdevumus. Savukārt atbildētājs neatzīst aizdevuma saņemšanu, aizdevuma līgumi netika noslēgti.

No prasības pieteikuma un tiesas sēdē prasītājas pilnvarotā pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka laika posmā no 2008.gada 1.jūlija līdz 2013.gada 27.martam starp prasītāju kā aizdevēju un atbildētāju kā aizņēmēju noslēgti divdesmit septiņi mutiski aizdevuma līgumi, saskaņā ar kuriem prasītāja aizdeva atbildētājam naudas summu 75286,60 EUR apmērā.

Tā kā pusēm līgumattiecības nav noformētas rakstveidā, šajā strīdā par pušu gribas izteikuma saturu pierādīšanas pienākums, pirmkārt, ir uzlikts prasītājai.

Konkrētais aizdevuma līgums ir reāllīgums, kura obligāta sastāvdaļa ir naudas vai citu atvietojamu lietu nodošana. Līdz ar to secināms, ka ar naudas nodošanas fakta iestāšanos aizdevuma līgums uzskatāms par noslēgtu un rada saņēmējam juridiskas sekas, proti, pienākumu atmaksāt aizdevumu.

Prasības pieteikumam pievienota 2012.gada 5.novembrī /pers. F/ parakstīta parādzīme krievu valodā un tās tulkojums latviešu valodā, no kuras izriet, ka /pers. F/ apliecina, ka ir parādā /pers. D/ 65000 EUR. No minētā saistību akta, vērtējot tā tekstu kopumā, nepārprotami izriet, ka atbildētājs ir uzņēmies kredītsaistības, aizņemoties no prasītājas norādīto naudas summu. Tādējādi secināms, ka starp pusēm pastāvošās tiesiskās attiecības izriet no pušu starpā noslēgtajiem aizdevuma līgumiem. Tiesai nav objektīva pamata apšaubīt apliecinājumā fiksēto, lai arī atbildētājs tam ir izteicis iebildumus,

atbildētājs nav pierādījis savu iebildumu pamatotību, kā to paredz Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa.

Tiesas ieskatā atbildētāja pilnvarotā pārstāvja iebildumi tiesas sēdē atzīstami par nepamatotiem. Neapšaubāmi, ka kļūda tulkojumā ir ieviesusies, taču tā nekādā veidā neietekmē dokumenta saturu. Tiesas sēdē tiesai tika uzrādīts apliecinājuma oriģināls, ar to iepazinās arī atbildētāja pilnvarotais pārstāvis. Arī uzrādītajā oriģinālā personas koda pirmajā daļā cipars "7" ir uzrakstīts ar svītrojumu, un šī svītrojuma dēļ tulkojumā varēja ieviesties kļūda, taču tiesai nav šaubu par apliecinājumā norādītās personas /pers. F/ identitāti. Arī attiecībā uz /pers. D/ personību precizējošas informācijas nenorādīšanu atbildētāja pārstāvja iebildumi uzskatāmi par nepamatotiem, jo ir apšaubāms, ka prasītājs ir pazīstams ar vēl kādu personu, kurai būtu tāds pats vārds un uzvārds kā prasītājai. Atbildētājs šīs parādzīmes spēkā esamību un sava paraksta īstumu uz tās likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējis.

Šajā gadījumā tiesai nav šaubu par to, ka pušu starpā pastāv aizdevēja aizņēmēja tiesiskās attiecības, proti, noslēgti aizdevuma līgumi, ko apliecina iepriekš minētā atbildētāja pašrocīgi sastādītā un parakstītā parādzīme.

Atbildētājs nav iesniedzis tiesai arī pierādījumus, ka būtu jebkādi reaģējis uz saņemto pirmstiesas brīdinājumu, tajā skaitā cēlis iebildumus, apstrīdējis parāda esamības faktu, nav sniedzis arī paskaidrojumu par celto prasību. Atbildētājs tiesai nav iesniedzis pierādījumus tam, ka līdz lietas iztiesāšanas dienai viņš būtu izpildījis savas saistības pret prasītāju.

Prasītāja ir pierādījusi tiesai faktu par aizdevuma izsniegšanu atbildētājam 65000 EUR apmērā, iesniedzot tiesai 2012.gada 5.novembra /pers. F/ parakstītu apliecinājumu, līdz ar to prasība daļā par 65000 EUR piedziņu no atbildētāja par labu prasītājai ir pamatota un apmierināma.

Tiesa atzina, ka prasība daļā par aizdevuma 10286,60 EUR apmērā piedziņu no atbildētāja ir noraidāma. Vienīgo informāciju par aizdevuma 10286,60 EUR apmērā izsniegšanu atbildētājam satur prasītājas pilnvarotā pārstāvja izteiktie apgalvojumi, kas nav uzskatāmi par pierādījumiem Civilprocesa likuma izpratnē, jo lietā nav citu pierādījumu, kas tos apstiprinātu. Tiesa uzskatīja prasītājas pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus attiecībā par aizdevuma izsniegšanu par vispārīgiem, jo tie neatspoguļo konkrētas ziņas par aizdevuma izsniegšanas apstākļiem. Starp pusēm nav noslēgti rakstiski aizdevuma līgumi, uz kuru pamata atbildētāja rīcībā tiktu nodoti prasītājas finanšu līdzekļi, kā arī atbildētājs prasītājai nav izsniedzis parādzīmi par aizdevuma 10286,60 EUR apmērā saņemšanu. Lietā neatrodas citi pierādījumi, kas apliecinātu 10286,60 EUR izsniegšanu atbildētājam.

Tiesa atzina par nepamatotu prasītājas pārstāvja viedokli, ka lietas materiālos esošā e-pasta sarakste, kas sūtīta no e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/ un adresēta /pers. D/, apliecina, ka atbildētājs ir saņēmis aizdevumu lielākā apmērā. Tiesa nevērtē norādīto saraksti kā pierādījumu lietā, jo šādā sarakstē nedz vēstules autors, nedz adresāts nav pietiekami skaidri identificējami. Turklāt norādītais e-pasts nav uzskatāms par privāto e-pastu, jo lietas materiālos atrodas SIA „IT Komunikācijas" veidlapa, kurā /elektroniskā pasta adrese/ ir norādīta kā minētās juridiskās personas e-pasts.

Prasītāja lūdza piedzīt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 1126,32 EUR apmērā 6% gadā par laika periodu no 2017.gada 1.marta, kad iestājies paziņojumā norādītais samaksas termiņš, līdz 2017.gada 30.maijam.

Ņemot vērā to, ka ir pierādīta atbildētāja saistības neizpilde, un tiesa ir atzinusi, ka no atbildētāja ir piedzenama naudas summa 65000 EUR apmērā prasītājas labā, tad ir apmierināms prasītājas lūgums par likumisko nokavējuma procentu piedziņu no atbildētāja, un procentu aprēķins veicams no apmierinātās parāda pamatsummas. Tādējādi nokavējuma procenti aprēķināmi – 6% apmērā no 65000 EUR, kas ir 3900 EUR gadā ((65000:100) x 6 = 3900 EUR), savukārt dienā tas veido 10,68 EUR (3900 : 365 dienas = 10,68 EUR). Tā kā no 2017.gada 1.marta līdz 2017.gada 30.maijam ir pagājusi 91 diena, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 971,88 EUR (91 x 10,68 EUR = 971,88 EUR).

Pārējā daļā par likumisko nokavējuma procentu piedziņu 154,44 EUR apmērā prasība noraidāma.

Spriedums pamatots ar Civillikuma 1511., 1934., 1940., 1474., 1431., 1587., 1838., 1943., 1508., 1756., 1754., 1765.pantu (lietas 1.sējuma 163.-176.lapa).

Par Zemgales rajona tiesas 2018.gada 27.marta spriedumu /pers. F/ iesniedza apelācijas sūdzību, kura pamatota ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

Spriedums apmierinātajā daļā ir balstīts uz 2012.gada 5.novembra apliecinājumu, kurā ir norādīts personas kods, kas neatbilst atbildētāja personas kodam. Šajā dokumentā ir veikts labojums, papildinājums. Faktiski nav iespējams nepārprotami pārliecināties, kāds tieši personas kods ir norādīts šajā apliecinājumā.

Apliecinājumā veiktais labojums, papildinājums pretēji Ministru kabineta noteikumu Nr. 916 7.punkta prasībām nav jebkādā veidā atrunāts ar ierakstu „Labotam ticēt", nav arī apliecināts šī ieraksta labojums, papildinājums.

Līdz ar to šis 2012.gada 5.novembra apliecinājums neatbilst Dokumentu juridiskā spēka likuma un 2010.gada 28.septembra Ministru kabineta noteikumu Nr.916 prasībām. No iepriekšminētā izriet tas, ka nav iespējams viennozīmīgi identificēt personu, kas apliecināja parāda esamību 65000 EUR apmērā. Nav iespējams nepārprotami identificēt arī otro personu, kas ir norādīta šajā apliecinājumā. Šai personai vispār nav norādīts personas kods vai jebkāda citā identificējošā informācija. Lai identificētu minēto personu, būtu nepieciešams norādīt papildu identificējošo informāciju - personas kodu, bet ja personai nav piešķirts personas kods, tad ir jānorāda dzimšanas datums un dzīvesvietas adrese.

Nav iespējams izdarīt nepārprotamu secinājumu, ka prasītāja un persona, kas ir norādīta apliecinājumā, ir viena un tā pati persona.

Atbildētājs norāda, ka, izmantojot elektroniski vidi, var secināt, ka eksistē ļoti daudz personu ar vārdu un uzvārdu /Vārds Uzvārds/, ko apliecina datorizdruka (sk.pielikumu Nr. 1).

Tiesa spriedumā atsaucās uz juridiskajā literatūrā paustajām atziņām, tajā skaitā, norādot, ka „[..] pierādīšanas pienākuma sadales pamatā ir princips, ka jāpierāda, pierādījumi jāiesniedz tam, kurš apgalvo, un nevis tam, kurš noliedz [..]".

Konkrētajā gadījumā tieši prasītāja apgalvo, ka apelatoram ir parāds, tāpēc tieši prasītājai atbilstoši juridiskajā literatūrā paustajām atziņām vispirms būtu jāpierāda parāda pamats. Taču vienīgais pierādījums, uz ko ir balstīta prasītājas prasība, ir apšaubāms un vērtējams kritiski.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu tiesa secinātu, ka 2012.gada 5.novembra apliecinājumu neatbilst normatīvo aktu prasībām un no šī apliecinājuma nevar objektīvi secināt, kas tieši un tieši kam ir parādā apliecinājumā norādītu naudas summu. Konstatējot šos apstākļus, iestātos pamats pilnībā noraidīt iesniegto prasības pieteikumu.

Lūdza tiesu atcelt Zemgales rajona tiesas 2018.gada 27.marta spriedumu civillietā Nr.C30556017 daļā, ar kuru par labu prasītājai tika piedzīts pamatparāds 65000 EUR, likumiskie nokavējuma procenti 971,88 EUR, tiesāšanās izdevumi, ar lietas izskatīšanu un ar lietas vešanu saistītie izdevumi, kā arī tika noteiktas tiesības līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt likumiskos 6% gadā; noraidīt /pers. D/, kas dzimusi /datums/, prasību (lietas 1.sējuma 182.-185.lapa).

/pers. D/ iesniedza pretapelācijas sūdzību par tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par pamatparāda daļas 8 000 EUR apmērā piedziņu un likumisko nokavējuma procentu piedziņu par laika periodu no 2017.gada 1.marta līdz 2018.gada 21.maijam kopsummā 5 364 EUR apmērā, kura pamatota ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

2012.gada 5.novembrī atbildētājs pašrocīgi uzrakstīja un parakstīja apliecinājumu, kurā atzīst savas parādsaistības pret prasītāju 65 000 EUR apmērā. Pēc minētā apliecinājuma izsniegšanas prasītāja aizdevusi atbildētājam vēl naudu, un saskaņā ar prasītājas prasības pieteikumā norādīto

pamatparāds ir 75 286,60 EUR. Kā pierādījums atbildētāja parādam 73 000 EUR apmērā tiek norādīts, ka no atbildētāja 2014.gada 15.septembrī e-pastā saņemta tabula ar atbildētāja veiktu parāda aprēķinu, ar ko atbildētājs rakstiski apliecina savas parādsaistības 73000 EUR apmērā.

Likumiskie nokavējuma procenti no naudas summas 73 000 EUR apmērā par laika periodu no 2017.gada 1.marta līdz 2018.gada 21.maijam ir 5 364 EUR (6% no 73 000 EUR gadā ir 4 380 EUR gadā, savukārt dienā tie ir 12 EUR (4 380 EUR: 365 dienas = 12 EUR), attiecīgi no 2017.gada 1.marta līdz 2018.gada 21.maijam nokavējums ir 447 dienas (447 dienas x 12 EUR = 5 364 EUR).

Pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu, 1943.pantu, 1946.pantu, 1759.panta 1.punktu, 2391.pantu, Civilprocesa likuma 195.pantu, 418.panta 2.daļu, 424.pantu, līdz tiesu piedzīt no /pers. F/ par labu /pers. D/ (/pers. D/ neatmaksāto pamatparādu EUR 73 000, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2017.gada 1.marta līdz 2018.gada 21.maijam EUR 5 364, visus tiesāšanās izdevumus, kuru apmērs sastāda EUR 3 651,35; noteikt /pers. D/ tiesības par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no /pers. F/ likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet neatmaksātās pamatparāda summas (lietas 2.sējuma 2.-4.lapa).

/pers. D/ iesniedza rakstveida paskaidrojumus par apelācijas sūdzību, kuros norādīja, ka nevienā brīdī atbildētājs nebija noliedzis to, ka atbildētājs izsniedzis apliecinājumu par parādsaistībām. Savā 2017.gada 8.decembra iesniegumā tiesai atbildētājs norāda: „Ņemot vērā, ka prasība balstīta uz mutvārdos slēgtiem līgumiem informēju, ka tiesas sēdē vēlos piedalīties pats personīgi, kā arī pats personīgi sniegt, paskaidrojumus uz prasības pieteikumu. Manā ieskatā prasītāja ir ieinteresēta slēgt izlīgumu šajā lietā un vienoties ar mani."

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotais pārstāvis norādīja, ka viņa rīcībā nav pierādījumu, ka atbildētājs neparakstīja apliecinājumu, bet redzams, ka apliecinājumā ir labojumi un divas neskaidras lietas (sprieduma 6.lpp.). Arī atbildētāja apelācijas sūdzībā izteikti līdzīgi argumenti, kurus pirmās instances tiesa vispusīgi izvērtējusi un noraidījusi, taisot attiecīgajā daļā pamatotu spriedumu.

Attiecībā uz /pers. D/ personību precizējošas informācijas nenorādīšanu konstatējams, ka lietā nepastāv šaubas par to, ka prasību cēlusi atbildētājam zināma /pers. D/ un viņas rīcībā atrodas atbildētāja izsniegts apliecinājums par parāda esamību (lietas 2.sējuma 8.-10.lapa).

/pers. F/ iesniedza rakstveida paskaidrojumus par pretapelācijas sūdzību, kuros norāda, ka neatzīst, ka būtu saņēmis no prasītājas aizdevumu. Atbildētājs uzskata, ka prasītāja nav pierādījusi aizdevuma izsniegšanu. Prasītāja papildus paskaidrojumiem nav iesniegusi citus pierādījumus par aizdevuma summas izsniegšanu. Līdz ar to neiestājas arī pamats aprēķināt likumiskos procentus (lietas 2.sējuma 16.lapa).

Ar 2018.gada 29.augusta lēmumu Zemgales apgabaltiesa nolēma apmierināt daļēji /pers. D/ pieteikumu par prasības nodrošināšanu; apķīlāt tos maksājumus, kuri /pers. F/ pienākas no /pers. H/; apķīlāt tos maksājumus, kuri /pers. F/ pienākas no SIA „AVBAGS", nosakot, ka summa, līdz kurai sniedzas ar šo lēmumu piemērotais nodrošinājums, ir 50000 EUR. Kopējā prasības nodrošinājuma summa civillietā Nr.C30556017 /pers. D/ prasībā pret /pers. F/ par parāda piedziņu sniedzas līdz 65000 EUR, ievērojot ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnesei s 2017.gada 25.jūlija lēmumu piemēroto prasības nodrošinājumu – zemesgrāmatā nostiprināto ķīlas tiesību atzīmi uz /pers. F/ piederošajiem nekustamajiem īpašumiem - dzīvokļa īpašumam Nr./numurs/ ar kopējo platību 50,2 m^2 un pie dzīvokļa īpašuma piederošām kopīpašuma 502/73109 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala, kas atrodas /adrese/ , kadastra Nr./kadastra numurs/; neapdzīvojamai telpai /numurs/ar kopējo platību 1,9 m^2 un pie neapdzīvojamās telpas piederošām kopīpašuma 19/722221 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala, kas atrodas/adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs/; 1/244 domājamai daļai no nekustamā īpašuma, kas sastāv no zemes gabala 1100 m^2 platībā /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs/; 1/160 domājamai daļai no nekustamā īpašuma, kas sastāv no zemes gabala ar kopējo platību 2603 m^2 uz tās esošās pazemes auto garāžas, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs/, un ar šo lēmumu piemēroto prasības nodrošinājuma līdzekli - maksājumu, kuri /pers. F/ pienākas no /pers. H/ un maksājumu, kuri /pers. F/ pienākas no SIA „AVBAGS" apķīlāšanu. Pieteikums daļā par /pers. F/ naudas līdzekļu kredītiestādēs apķīlāšanu, izņemot tos naudas līdzekļus, kas /pers. F/ pienākas no /pers. H/ un SIA „AVBAGS" noraidīts (lietas 2.sējuma 51.-55.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotais pārstāvis /pers. C/ apelācijas sūdzību uzturēja, prasību un pretapelācijas sūdzību neatzina, sniedza apelācijas sūdzībā norādītajam analogus paskaidrojumus. Papildus paskaidroja, ka parādzīmes izrakstīšanas laikā atbildētājs bija cietis smagā autoavārijā pirms šī strīda rašanās un apliecinājuma parakstīšanas un atradās ļoti sliktā stāvoklī, varēja nesaprast, kādu dokumentu viņš tika parakstījis, atrodoties tajā laikā slimnīcā. Atbildētājs nevēlējās pieteikt lūgumu par rakstveida pierādījumu viltošanu. Pusēm bija kopīga dzīve, bet ne laulība. Atbildētājs ir saņēmis pirkuma maksu par nekustamajiem īpašumiem /Nekustamais īpašums C/un /Nekustamais īpašums B/.

Prasītājas pārstāvis /pers. B/ pretapelācijas sūdzību uzturēja, prasību uzturēja, apelācijas sūdzību neatzina, sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā, pretapelācijas sūdzībā norādītajam. Uzskata, ka atbildētāja pārstāvja šaubas ir novērsusi pirmās instances tiesa. Atsaucās uz e-pasta saraksti starp pusēm norādot, ka šo e-pasta adresi atbildētājs ir izmantojis arī sarakstei ar tiesu. E-pasta sarakstē bijis arī atbildētāja aprēķins par naudas summām, kuras saņēmis, kopsavilkums 72 870 EUR apmērā, noapaļoja uz 73000 EUR. Faktiski tika aizdots vairāk, bet rakstveida pierādījumi ir par 73000 EUR, ko atzinis atbildētājs, kas būtu piedzenama.

Noraidīja atbildētāja pārstāvja apgalvojumus par atbildētāja apšaubāmo stāvokli apliecinājuma izrakstīšanas laikā, jo tādi pierādījumi lietā nav iesniegti.

Apstiprināja, ka prasītājai ir zināms, ka atbildētāju notriekusi mašīna, kad viņš, atrazdamies alkohola ietekmē, šķērsoja ceļu, rezultātā viņam tika lauzta kāja. Nekad nav iesniegti jebkādi pierādījumi par atbildētāja rīcībspējas apšaubīšanu apliecinājuma parakstīšanas brīdī.

Motīvu daļa

Apelācijas instances tiesa, noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji, apelācijas sūdzība noraidāma, pretapelācijas sūdzība apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts sūdzībā.

No apelācijas sūdzības (lietas 1.sējuma 182.-185.lapa) izriet, ka atbildētājs Zemgales rajona tiesas 2018.gada 27.marta spriedumu ir pārsūdzējis prasības apmierinātajā daļā par 65000 EUR un likumisko nokavējuma procentu 972,88 EUR, tiesāšanās izdevumu, ar lietas izskatīšanu un ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu no /pers. F/.

Prasītāja iesniedza pretapelācijas sūdzību (lietas 2.sējuma 2.-4.lapa), pārsūdzot pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par pamatparāda daļas 8000 EUR apmērā piedziņu un likumisko nokavējuma procentu piedziņu par laiku no 2017.gada 1.marta līdz 2018.gada 21.maijam 5364 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Zemgales rajona tiesas 2018.gada 27.marta spriedumā ietvertais pamatojums prasības daļā par 65000 EUR un

likumisko nokavējuma procentu 972,88 EUR piedziņu ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc Zemgales apgabaltiesa pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motīviem un līdz ar to atzīst, ka Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā nav nepieciešams norādīt.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka atbildētāja apelācijas sūdzība nav pamatota turpmāk norādīto argumentu dēļ.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. „Aizdevuma līgums ir reāllīgums. Līguma noslēgšanas būtiska sastāvdaļa ir naudas vai atvietojamas lietas nodošana īpašumā" *(sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. II daļa. Mācību grāmata. - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 76.lpp.)*.

Atbilstoši Civillikuma 1943.panta noteikumiem aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2006.gada 19.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKC-280 atzinis, ka lietā par naudas summas piedziņu pēc aizdevuma līguma prasības pamata aktīvie fakti ir līguma noslēgšana un naudas nodošana aizņēmējam, tikai pēc aizdevuma līguma noslēgšanas aizņēmējam ir pienākums atdot aizdoto naudu, un tikai aizdevējam ir tiesības atprasīt aizdoto summu.

Pirmās instances tiesa pamatoti spriedumā secināja, ka Civillikuma noteikumi, kas regulē no aizdevuma līguma izrietošās attiecības, neprasa aizdevuma līgumam rakstisku formu, aizdevuma līgums ir spēkā arī bez rakstveida akta taisīšanas.

Zemgales rajona tiesa, atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudījusi lietā iesniegtos pierādījumus, pareizi nodibinājusi faktus, kuriem ir nozīme strīda izšķiršanā, un pareizi piemērojusi materiālo tiesību normas lietā konstatētajiem apstākļiem.

/pers. F/ apelācijas sūdzībā norāda, ka 2012.gada 5.novembra apliecinājumā norādītais personas kods neatbilst atbildētāja personas kodam, un dokumentā ir veikts labojums, tāpēc neesot iespējams nepārprotami pārliecināties, kāds tieši personas kods ir norādīts šajā apliecinājumā. Uzskata, ka apliecinājums neatbilst Dokumentu juridiskā spēka likuma un 2010.gada 28.septembra Ministru kabineta noteikumu Nr.916 prasībām.

Pirmās instances tiesa pareizi norādījusi, ka apliecinājuma tulkojumā ir ieviesusies kļūda, taču tā nekādā veidā neietekmē dokumenta saturu. Pirmās instances tiesa pilnīgi un vispusīgi izvērtēja lietā iesniegto pierādījumu – apliecinājumu un pamatoti atzina, ka nav nekādu šaubu par apliecinājumā norādīto personu- /pers. F/ un /pers. D/ identitāti. Civillietu tiesu kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas izvērtējumam šajā daļā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītājai atbilstoši juridiskajā literatūrā paustajām atziņām vispirms būtu jāpierāda parāda pamats, taču vienīgais pierādījums, uz ko ir balstīta prasītājas prasība, ir apšaubāms un vērtējams kritiski, jo 2012.gada 5.novembra apliecinājums neatbilst normatīvo aktu prasībām, un no šī apliecinājuma nevar objektīvi secināt, kas tieši un tieši kam ir parādā apliecinājumā norādītu naudas summu.

Juridiskajā literatūrā ir norādīts, ka atbildētājam nav jāatspēko to faktu vai apstākļu esamība, kurus prasītājs nav pierādījis. .. Atbildētājs ir tiesīgs prasību vienkārši noliegt, nepamatojot to ar attiecīgiem pierādījumiem līdz brīdim, kamēr prasītājs nav iesniedzis pierādījumus savas prasības pamatotībai. Tādejādi „*onus probandi"* uz atbildētāju tiek pārcelta ar brīdi, kad prasītājs pierādījis savu prasību. Var teikt, ka atbildētājam jāpierāda, ka tiesību aizskārums vispār nav noticis, vai notikušajā tiesību aizskārumā nav atbildētāja vaina, vai viņš to nav izdarījis *(Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Rīga,2006,174.lpp.)*.

Atbildētāja iebildumi nav pamatoti ar pierādījumiem lietā, atbildētājs, apšaubot prasītājas iesniegtos pierādījumus, nav pamatojis savus iebildumus par prasību, turklāt kā pareizi norādījusi pirmās instances tiesa, ka atbildētājs parādzīmes spēkā esamību un sava paraksta īstumu uz tās likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējis.

Prasītāja apelācijas instances tiesā iesniedza zvērināta tiesu izpildītāja 2018.gada 11.oktobra sastādīto aktu par fakta fiksēšanu Nr.00146/055/2018-AKT, fiksējot lietojumprogrammā *Skype* saraksti starp /pers. D/ un lietotāju /pers. F lietotājvārds/ ar reģistrēto tālruņa numuru /numurs/un Skype pieslēgšanās vārdu "/lietotājvārds/", kas notikusi laikā no 2014.gada 6.septembra līdz 2016.gada 26.jūnijam un sarakstes tulkojumu (lietas 81.-100 lapa).

No Skype sarakstes starp /pers. D/ un lietotāju /pers. F lietotājvārds/, redzams, ka /pers. F/vairākkārt ir atzinis naudas aizdevuma saņemšanu no /pers. D/, atzīst to, ka aizdevums viņam jāatdod, apstrīd prasītājas lūgumu maksāt procentus, norāda, ka atmaksās parādu 72 000 EUR pēc mājas pārdošanas (lietas 92.lapa, tulkojums 99.lapa).

Tiesa atzīst, ka lietā iesniegtā Skype sarakste ir atzīstama par pierādījumu lietā, tiesa atzīst, ka no sarakstes lietotāju informācijas ir identificējamas puses lietā - /pers. D/, kuras iepriekšējais uzvārds pirms laulības noslēgšanas bija /Uzvārds/ (lietas 101.lapa) un atbildētājs lietā /pers. F/, par ko liecina gan viņa izvēlētais Skype pieslēgšanās vārds - /pers. F lietotājvārds/, kas atbilst viņa vārdam un personas koda pēdējiem pieciem cipariem, Skype lietotājvārds /pers. F lietotājvārds/, kas atbilst atbildētāja uzvārdam, un arī ar profilu saistītais tālruņa numurs, kas sakrīt ar paša atbildētāja lietoto tālruņa numuru saziņai ar tiesu (lietas 140.lapa).

Prasītāja apelācijas instances tiesā iesniedza zvērināta tiesu izpildītāja 2018.gada 4.oktobra sastādīto aktu par fakta fiksēšanu Nr.0068/041/2018-AKT, fiksējot elektroniskā pasta saraksti, kas saņemta 2014.gada 14.septembrī elektroniskā pasta adresē /elektroniskā pasta adrese/ no elektroniskās pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/ - fails ar paplašinājumu „.xls" un nosaukumu „Parāda aprēķins", kurā tabulas veidā norādīts datums, aizdevuma summas un atmaksātā summa un summa kopā – 72870 EUR ar paskaidrojumu e-pasta tekstā: „es savu lēmumu pateicu, tas ir" (lietas 2.sējuma 73.-80 lapa).

Tiesa atzīst, ka lietā iesniegtā elektroniskā pasta sarakste ir atzīstama par pierādījumu lietā, tiesa atzīst, ka no sarakstes lietotāju informācijas ir secināms, ka tā ir notikusi starp lietas dalībniekiem /pers. D/ un atbildētāju lietā /pers. F/, par ko liecina tas apstāklis, ka minēto e-pasta adresi atbildētājs izmantojis saziņai ar tiesu (lietas 140., 141., 146.lapa).

Tiesa atzīst, ka pušu starpā veiktā elektroniskā sarakste laikā no 2014.gada 6.septembra līdz 2016.gada 26.jūnijam pierāda, ka starp prasītāju un atbildētāju ir panākta vienošanās par to, ka prasītāja /pers. D/ aizdos atbildētājam /pers. F/ naudas līdzekļus, ir tos aizdevusi, savukārt atbildētājs naudas aizdevumu atmaksās prasītājai kopā 72 870 EUR apmērā (lietas 2.sējuma 53.-54.lapa, 73.-80.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas noteikumiem katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Atbildētājs nav iesniedzis nekādus pierādījumus, kas dotu pamatu apšaubīt rakstveida pierādījumu patiesīgumu, ko ir iesniegusi prasītāja.

Tiesa, atzīstot, ka izdrukas no elektroniskā pasta adreses un no lietojumprogrammas Skype apstiprina prasītājas paskaidrojumus un prasības pieteikumā minētos apstākļus par aizdevuma izsniegšanu /pers. F/, par pušu vienošanos par aizdevumu atmaksu, minētos pierādījumus vērtē kopsakarā ar /pers. F/ pašrocīgi uzrakstīto un parakstīto parādzīmi par 65 000 EUR aizdevumu, kas, kā redzams no pušu sarakstes, veido daļu no visa kopējās aizdevuma summas.

Tiesa ņem vērā, ka lietā var pastāvēt gan tiešie, gan netiešie pierādījumi. Pēdējā gadījumā jo īpaši aktuāls kļūst jautājums par pierādījumu vērtēšanu kopumā, neizolējot tos, jo vairāki netiešie pierādījumi tikai kopumā sniedz pilnīgu izpratni par lietas faktiskajiem apstākļiem. Civillikums nenoteic noteikta veida pierādīšanas līdzekli, kas varētu apliecināt aizdevuma līguma noslēgšanu. Prasītāja lietā nevarēja iesniegt tiešu pierādījumu – noslēgtu aizdevuma līgumu un naudas pārskaitījumus par visu aizdevuma summu, jo, kā norāda prasītāja un nenoliedza arī atbildētāja pārstāvis, starp pusēm pastāvēja tuvas draudzīgas attiecības (tas redzams arī no lietā iesniegtajām fotogrāfijām (lietas 2.sējuma 102.lapa), līdz ar to prasītāja, lai pierādītu visas prasītās summas aizdevumu, var atsaukties arī uz netiešajiem pierādījumiem (pušu sarakstes), kas kopā ar tiešo pierādījumu – atbildētāja parakstīto parādzīmi liecina, ka

starp pusēm bija noslēgts aizdevuma līgums, prasītāja izsniedza atbildētājam aizdevumus pa daļām kopsummā ne mazāk par 72 870 EUR.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu.

Civillikuma 1943.pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Civillikuma 1945.pants nosaka, ja aizdevums jāatdod pēc uzteikuma, tad termiņš aprēķināms no tās dienas, kad uzteikums paziņots parādniekam; bet kad uzteikuma termiņš nav noteikts, tad tas pieņemams sešus mēnešus garš. Tādējādi, kā tas norādīts arī doktrīnā (*K.Torgāns. Saistību tiesības. II daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 359 lpp, - 81.lpp.*) „[..] Ja līgumā aizdevuma termiņš nav noteikts, aizdevums jāatdod pēc uzteikuma. Uzteikums var saturēt termiņu, norādot, pēc cik dienām vai nedēļām parāds jāatdod. Ja termiņš nav paziņots, tiek pieņemts, ka tas ir sešus mēnešus garš (CL 1945.p.). [..]".

2017.gada 1.februārī prasītājas pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Indra Dogādova ierakstītā pasta sūtījumā uz atbildētāja deklarētās dzīvesvietas adresi, kā arī uz vēl divām prasītājas rīcībā esošām atbildētāja adresēm nosūtīja atbildētājam adresētu aicinājumu izpildīt uzņemtās saistības labprātīgi. Minētajā aicinājumā atbildētājam tika lūgts ne vēlāk kā līdz 2017.gada 28.februārim atmaksāt prasītājai aizdevumu un nokavējuma procentus kopsummā 84835,90 EUR apmērā (lietas 1.sējuma 31.-38.lapa).

Pirmās instances tiesa pareizi norādīja, ka atbildētājs no savas puses nav noliedzis, ka atgādinājumu ir saņēmis. Atbildētājs nav iesniedzis tiesai arī pierādījumus, ka būtu jebkādi reaģējis uz šādu pirmstiesas brīdinājumu, tajā skaitā cēlis iebildumus, apstrīdējis parāda esamības faktu, nav sniedzis arī paskaidrojumu par celto prasību.

Civillikuma 1838.pants nosaka, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētājs tiesai nav iesniedzis pierādījumus tam, ka līdz lietas iztiesāšanas dienai viņš būtu izpildījis savas saistības pret prasītāju.

Tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi tiesai faktu par aizdevuma izsniegšanu atbildētājam 72 870 EUR apmērā, līdz ar to prasība daļā par 72870 EUR piedziņu no atbildētāja par labu prasītājai ir pamatota un apmierināma.

Tiesa atzīst, ka prasība daļā par 130 EUR piedziņu ir noraidāma. Atbildētājs sūtītajā e-pasta sarakstē atzinis parādu 72 870 EUR. Atbildētājs tabulā bez atšifrējuma norādījis summu 73 000 EUR, ko prasītāja uzskata par parāda atzīšanu, noapaļojot summu. Atsevišķi tabulas ailē ierakstīto skaitli 73 000 EUR tiesa atzīst par nepietiekamu, lai tikai no tā konstatētu, ka parāds tiek atzīts šādā apmērā. Summa 73000 EUR neatbilst arī e-pasta tabulā norādītajam parāda aprēķinam. Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka aizdevuma izsniegšana par summu 130 EUR nav pierādīta.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu. Ar procentiem, atbilstoši Civillikuma 1753.pantā noteiktajam, saprotama atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējuma samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1754.pantu procentiem vienmēr nepieciešams galvenais parāds jeb kapitālparāds. Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs, un šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Civillikuma 1765.panta pirmā daļa paredz, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Saskaņā ar Civillikuma 1762.panta 1.punktu pienākums maksāt procentus izbeidzas pilnīgi ar galvenās saistības izbeigšanos.

Prasības pieteikumā ietvertajā nokavējuma procentu aprēķinā prasītāja aprēķinājusi nokavējuma procentus 6% gadā par laika periodu no 2017.gada 1.marta, kad iestājies paziņojumā norādītais samaksas termiņš, līdz 2017.gada 30.maijam un pretapelācijas sūdzībā prasītāja lūgusi piedzīt procentus par laiku līdz 2018.gada 21.maijam.

Ņemot vērā to, ka ir pierādīta atbildētāja saistības neizpilde, un tiesa ir atzinusi, ka no atbildētāja ir piedzenama naudas summa 72 870 EUR apmērā prasītājas labā, tad ir apmierināms prasītājas lūgums par likumisko nokavējuma procentu piedziņu no atbildētāja.

Ņemot vērā, ka prasība tiek apmierināta par aizdevuma pamatsummas un procentu piedziņu 72 870 EUR apmērā, tiesa atzīst, ka procentu aprēķins veicams no apmierinātās parāda pamatsummas. Tādējādi nokavējuma procenti aprēķināmi – 6% apmērā no 72870 EUR, kas ir 4372,20 EUR gadā ((72870:100) x 6 = 4372,20 EUR), savukārt dienā tas veido 11,98 EUR (4372,20: 365 dienas = 11,98 EUR). Tā kā no 2017.gada 1.marta līdz 2018.gada 21.maijam ir pagājusi 446 dienas, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 5343,08 EUR (446 x 11,98 EUR = 5343,08 EUR).

Pārējā daļā par likumisko nokavējuma procentu piedziņu 20,92 EUR prasība noraidāma.

Prasītāja lūdz noteikt tiesības saņemt likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no galvenā parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Tiesa atzīst, ka prasītājai, saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1765.pantu un Civilprocesa likuma 195.pantu, nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās un neatmaksātās aizdevuma summas 72870 EUR, nepārsniedzot tās apmēru.

Ņemot vērā, ka prasība tiek apmierināta daļēji, prasības nodrošinājumi, kas piemēroti ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2017.gada 25.jūlija lēmumu un ar Zemgales apgabaltiesa 2018.gada 29.augusta lēmumu, ir saglabājami.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pilnīgi un vispusīgi pārbaudījusi un izvērtējusi pierādījumus lietā, pareizi piemērojusi materiālo tiesību normas un pamatoti atzinusi, ka prasība apmierināma daļēji, tomēr apelācijas instances tiesā spriedums grozāms un prasība apmierināma lielākā apmērā, kā to noteikusi pirmās instances tiesa, ņemot vērā apelācijas instances tiesā iesniegtos papildus pierādījumus, kas pirmās instances tiesai lietas izskatīšanas laikā nebija iesniegti.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Ceļot prasību, prasītāja samaksāja valsts nodevu par prasību 1969,62 EUR, par pretapelācijas sūdzību 688,90 EUR (lietas 1.sējuma 12.lapa, 2.sējuma 5.lapa).

Prasība apmierināta par kopējo summu 78213,08 EUR, par kuru atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "d" apakšpunktam bija maksājama valsts nodeva 1998,38 EUR apmērā. Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 1969,62 EUR apmērā un valsts nodeva par pretapelācijas sūdzību 688,90 EUR. No atbildētāja valsts ienākumos piedzenama nesamaksātā valsts nodevas daļa 28,76 EUR.

Prasītāja, ceļot prasību, samaksājusi valsts nodevu par prasības nodrošinājumu 382,08 EUR un 250 EUR (lietas 1.sējuma 13.lapa, 2.sējuma 40.lapa). Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva par prasības nodrošinājuma pieteikumu pirmās instances tiesā 325 EUR

apmērā, par prasības nodrošinājumu apelācijas instances tiesā 250 EUR. Prasītāja samaksājusi lietā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,75 EUR apmērā (lietas 1.sējuma 2.lapa), kas piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

Prasītājai juridisko palīdzību lietā sniegusi zvērināta advokāte Indra Dogādova. Civilprocesa likuma 44.panta otrā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas "c" punkts noteic, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi šādos apmēros: izdevumi advokāta palīdzības samaksai – atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa pārsniedz 57001 EUR — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 5% no prasījumu apmierinātās daļas.

Prasītājai radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi 1105 EUR apmērā. Lietā iesniegtas zvērinātas advokātes Indras Dogādovas kvītis (lietas 1.sējuma 152.lapa, 2.sējuma 117.lapa, orderis 1.sējuma 114.lapa, 2.sējuma 6.lapa). Ņemot vērā, ka izdevumi advokāta palīdzības samaksai nepārsniedz likumā noteiktos ierobežojumus, tie faktiskajā apmērā – 1105 EUR piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.- 434.pantu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/ (/pers. D/), dzimusi /datums/, neatmaksāto pamatparādu 72870 EUR (septiņdesmit divi tūkstoši astoņi simti septiņdesmit *euro*), likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2017.gada 1.marta līdz 2018.gada 21.maijam 5343,08 EUR (pieci tūkstoši trīs simti četrdesmit trīs *euro* 8 centi), tiesāšanās izdevumus: valsts nodevu 3233,52 EUR (trīs tūkstoši divi simti trīsdesmit trīs *euro* 52 centi), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,75 EUR (pieci *euro* 75 centi) un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1105 EUR (viens tūkstotis simtu pieci *euro*).

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 28,76 EUR (divdesmit astoņi *euro* 76 centi).

Noteikt /pers. D/(/pers. D/), dzimusi /datums/, tiesības līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no piespriestā, bet neatmaksātā pamatparāda 72870 EUR, nepārsniedzot tā apmēru.

Samaksa veicama /pers. D/ kontā Nr./konta numurs/, bankā "Sberbank of Russia", BIC /numurs/.

Prasību daļā par aizdevuma pamatparāda 130 EUR un par likumisko nokavējuma procentu 20,92 EUR piedziņu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā paredzētajos gadījumos trīsdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

Pilns spriedums sastādīts 2018.gada 18.decembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Belicka

Tiesnese S.Maršāne

Tiesnese I.Skudra